

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Prețul inserțiunilor	Correspondințele se adresează redacțiunii
Pentru Austro-Ungaria	pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	„FOAIA DIECESANĂ“
„ „ „	pe 1/2 an 5 „		iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
„ România și străinătate	pe an 14 franci		ADMINISTRAȚIA
„ „ „	pe 1/2 an 7 „		Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș

Sântirea Bisericii din Ocna de Fer

Credincioșii comunei Ocna de Fer, protopresbiteratul Bocșei, contribuind cu mic cu mare din câștigul sudoarei lor și-au zidit o biserică, ce în stil, pictură și împodobire întrece multe biserici din comune mari și orașe. Meritul se poate atribui bravului lor păstoriu *Constantin Păușan*, care a fost ajutat în intențiunile sale de reprezentanța bisericească. Fiind lucrările terminate, sântirea bisericii s'a efectuat prin Prea Cuvioșia Sa Părintele Arhimandrit și Vicariu episcop *Filaret Musta*.

În ziua Prea Cuviosul Părinte, însoțit de profesorul de rituale *George Petrescu*, a plecat cu trăsura spre Ocna de Fer Sâmbătă în 26 Iulie. În Bocșa Montană a poposit la P. O. D. Protopresbiter M. Popoviciu. Întru întâmpinarea Înaltului mandataru sosesc la Bocșa părinții *Constantin Păușan* și *Lazar Bălcan* din Dognecea și întregul comitetul parohial din Ocna de Fer. În calea spre Ocna de Fer Înalt Prea Cuvioșia Sa este întâmpinat și bineventat în Vasiova de preotul Coriolan Zuiac și mulțime de credincioși.

La marginea Ocenei de Fer poporul în haine de serbătoare și cu fețe pline de bucurie aclamă pe Înaltul oaspe. Calea în comună este înfrumusețată cu verdeață. Înaintea unui arc triumfal, preotul comunei bineventează pe Părintele Arhimandrit-Vicariu, carele, după ce răspunde cu cuvinte alese și adevărat părintesci, este condus între aclamările poporului, ce forma spalir până la casa preotului, unde i-se prezintă onorații din Ocna de Fer, comitetul parohial și alții.

Seara la 7 $\frac{1}{2}$ oare s'a început privighierea în sânta biserică celebrând Prea On. protopop concerninte asistat de profesorul G. Petrescu și preotul locului. Cântările au fost esecutate de bravul învățătoriu local, de monahul Macarie Gușcă și de alți buni cântăreți ai comunci.

Cătră 9 oare seara la frumoasa casă a preotului, unde era încuartirat Înalt Prea Cuviosul Arhimandrit și Vicariu episcopesc, s'a făcut serenadă din partea corului vocal condus de învățătoriu N. Izvernicean, care a ținut și o vorbire alocasă, apoi și a orchestrei ocnarilor.

Înaltul oaspe au răspuns sfătuindu-i ca un bun părinte spre tot ce este bun, folositoriu și înălțătoriu și îmbărbătându-i a-și iubi biserică, națiunea și patria și a fi cu supunere cătră mai marii lor, ca astfel și de aci înainte să fie buni creștini și oameni cinstiți.

Duminecă dimineața la 9 oare s'a început sântirea bisericii celebrând Înalt Prea Cuvioșia Sa Domnul Arhimandrit cu asistența protopopului tractual, a profesorului

de rituale G. Petrescu, a preotului locului și a preotului din Dognecea Lazar Bălcan.

Sântirea bisericii s'a făcut conform tipicului și în prezența numerosului popor, care nu mai avea loc în biserică.

La priceasnă Înaltul mandataru episcopesc, Domnul Arhimandrit, a ținut o predică, care a atins într'atăta inima credincioșilor de vedea pe fețele bătrânilor și tânărilor lacrimi de mângăere. Toți ascultau frumoasele învăță-turi și sfaturi ale Înaltului mandataru mulțamind Tatalui cereesc, că au ajuns să vadă și să audă în viață astfel de lucruri înălțătoare de inimi.

După sânta liturgiue Înalt Prea Cuvioșia Sa Domnul Arhimandrit a făcut vizite funcționarilor ocnelor și primariului, care are mare merit la zidirea și frumoasa împodobire a bisericii.

Cătră oara 1 s'a ținut masă în casa preotului, unde pe lângă preoțimea celebrătoare și comitetul parohial au fost invitați și funcționarii din loc ai Societății căilor ferate.

La masă n'au lipsit toastele, ce se îndatinează la astfel de festivități.

Cătră 4 oare, după rădicarea mesci, Înaltul oaspe a plecat la Bocșa-Montană însoțit de oaspeții mesei și altă lume aclamându-l mult și arătându-i adâncă recunoștință pentru cele isprăvite și pentru jertfa adusă întru mângăierea lor.

La Bocșa-Montană ajungând cătră 6 oare Î. P. Cuvioșia Sa a fost încuartirat la Domnul Protopop, de unde luându-ne cu toții rămas bun și încă odată esprimând Înalt Prea Cuvioșiei Sale adâncă mulțamire ne am despărțit unii de alții mulțamind lui Dumnezeu pentru toate.

Luni des de dimineață a pornit Înalt Prea Cuvioșia Sa cătră casă.

x

„Asociațiunea“ la Baia Mare

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“ și-a ținut adunarea sa generală din acest an Duminecă și Luni (27 și 28 Iulie) la Baia Mare.

Comitetul Asociațiunii, în frunte cu d-l Parthenie Cosma, și mulțimea oaspeților din îndepăr-tări, cari au sosit în Baia Mare Sâmbătă d. a.,

au fost întâmpinați și salutați în numele Sătmărenilor de d-l Alecsiu Pop. D-l P. Cosma, delegatul comitetului, a primit un frumos buchet de flori dela d-ra Tulia Târnovan.

La 8 oare a avut loc seara de cunoștință *Duminecă* după serviciul divin s'a ținut prima sedință. Cuvântarea de deschidere a d-lui P. Cosma este următoare:

Onorată adunare generală!

După un deceniu de reculegere, sub absolutismul ce a urmat desființării jugului de iobăgie, care de secolii îl purta poporul nostru, și al privilegiilor de națiuni și religii „recepte“, cari mai bine de 400 ani au degradat la stare de heloți pe Românii din Transilvania, atât ca națiune cât și ca religioasă, — îndată ce începuse a se ivi pe orizontul patriei noastre o rază de speranță a vieții constituționale, 170 fruntași români din Transilvania, în frunte cu prelații lor, la 10 Mai, 1860 înaintară o petițiune la guvernul transilvan, ca să le permită „ținerea unei adunări consultatoare în Sibiiu“ în scopul de a înființa o Reuniune reclamată de spiritul timpului, „a cărei chemare să fie *lăfirea culturii poporului și înaintarea literaturii cu puteri unite*“ în sinul poporului român din Transilvania.

Resolvită această cerere din partea Cancelariei aulice transilvane, s'a convocat conferința pe 21 Martie 1861 la Sibiiu, unde sub presiunea episcopului Andreiu baron de Șaguna s'au redactat primele statute ale „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, aprobate prin prea înalta decizie din 6 Septembrie 1861 a Măjestații Sale gloriosului nostru Rege Francisc Iosif I.

În puterea acestor statute s'a constituit Asociațiunea noastră în adunarea generală care a avut loc în Sibiiu în zilele de 4—7 Noiembrie 1861.

Cu mândrie admitem și astăzi — după 42 de ani — entuziasmul, cu care fruntașii Românilor transilvăneni au inaugurat Asociațiunea noastră.

Să nu mi-se facă imputări pentru-că aci, la periferia românismului din patria noastră, în o localitate, care la înființarea „Asociațiunii“ nu aparținea teritoriul ei, voiu cita unele părți din cuvântările rostite la primele ei adunări generale, fiind acelea instructive și pentru generațiunea actuală și pentru cele viitoare.

„Se poate“ — zicea Șaguna în cuvântul de deschidere al conferinței din 11 Martie 1861 — „se poate, că cine-va îmi va înfațișa starea cea strălucită a Romanilor vechi și monumentele cele strălucite ale măririi lor, de care țeara noastră este plină, și asemănându-o cu starea noastră de astăzi, care e destul de deplorabilă, va gândi: de ce să întrepindem un lucru mai mare spre cultivarea națională? — deoarece este posibil, că va veni un timp barbar, care lucrările noastre le va nimici și nația o va degrada la soarte de sclăvie. Așa este! căci nimeni nu poate trage la îndoială, că aceea ce odată s'a întâmplat în lume nu s'ar putea întâmpla mai de multe ori. Totuș eu sunt de aceea părere, că monumentele materiale ale unui period cult se pot nimici prin mâni barbare, și o națiune liberă se poate lipsi de libertate prin niște legi draconice; însă monumentele spirituale și moravurile cele morale, precum și valoarea lor rămân pentru toate timpurile neresturnabile, căci acestea sunt mai presus de ori-ce putere silnică și fizică. De ele nu se poate atinge mâna barbarului, furul nu le poate fura, moliile

nu le pot mânca. Fiind așadar problema noastră: a *înainta literatura, cultura, industria și agricultura națiunii noastre*, adică a înainta starea spirituală și materială a poporului nostru, vrem a deștepta prin mijloace naționale facultățile, va să zică cugetările cele senine și serioase în poporul nostru, ca să cunoască ființa și destinația sa și să o scie întrebuinta spre tot binele, precum și alte nații fac astăzi aceasta și precum este spiritul cel civilisator al secolului nostru. Darurile lui vor garanta viitorul cel mai fericit al mult cercatei noastre națiuni, și o vor feri de niște lovituri ucigătoare de religia și limba ei. Aceste convingeri mari să ne însuflețască, domnilor, pe noi toți și atunci tare cred, că Ceriul va încorona cu flori de mângăiere întreprinderea noastră și va asculta rugăciunea mea, prin care cucerindu-mă îl rog să reverse binecuvântarea sa asupra Asociațiunii, căci tot darul desăvârșit de sus vine, dela părintele luminilor“.

Iar eruditul nostru filolog Timoteiu Cipariu, în memorabilul său discurs, rostit în adunarea constituțivă din 4 Noiembrie 1861 între altele astfel ne încuragează:

„Însă din toate aceste ruine providența ne-a conservat încă în aceste dureri cumplite un tezaur neprețuit, care nu ni l-au putut răpi nici sabia învingătorului, nici cruzimea tiranului ce domnea pe corpurile noastre, nici puterea fizică, nici politica infernală, — un tezaur născut cu noi dela țitele maicei noastre, dulce ca sărăturile măicuțelor, când ne aplecăm la sinul lor, tezaur mai scump decât viața, tezaur, care de l-am fi pierdut, de l-am perde, de vom suferi vrădată, ca cine-va cu puterea, au cu înșelăciunea, au cu momele să ni-l răpească din mâinile noastre, atunci mai bine, mai bine să ne înghiță pământul de vii, să ne adunăm la părinții noștri cu aceea mângăiere: că nu am trădat cea mai scumpă moștenire, fără de care nu am fi demni de a ne mai numi fiii lor — *limba românească*“.

„Nu voiesc a mă întinde mai departe, măcar că multe s'ar mai putea zice și aduce din viața poporului român, ce demustră învederat, că deșerte sunt toate sperările, iluziunile, visurile, îndesert toate sofisme și machinațiunile tuturor, cari mai duc și trag sperare, că doară-doară din Român vor putea face alt popor. Un razim naționalității române se implântă astăzi și sperăm, că asemeni razime de astăzi și de alte forme se vor implânta și de aci înainte, și mai mult și mai puternic“.

Și speranța înflăcăratului savant român în mare parte s'a realizat. În scurt timp spiritul deșteptat la înființarea Asociațiunii a creat Asociațiunea națională din Arad, Societatea pentru crearea unui fond de teatru român, Academia română, Asociațiunea pentru cultura poporului român din Marmăția, mai multe Reuniuni de femei române, apoi o mulțime de institute de credit și economii, Reuniuni preoțesci, învățătoresci, industriale, comerciale și agronomice — toate, cu mențiune de a înainta dezvoltarea culturală și economică a poporului român, — tot atâta razimi ai naționalității române din patria noastră.

Din toate reuniunile culturale înființate de poporul român din patria noastră, cea mai veche, cea mai generală și cred că pot afirma fără șfială — cea mai eficace de a contribui la dezvoltarea culturii naționale a poporului român, fără a jigni cât de puțin cultura altor popoare din patrie — este Asociațiunea noastră.

Multe și mari au fost și sunt speranțele și pretențiunile noastre față de această instituțiune națională.

Și dacă nu s'au putut și nu se pot toate realiza în măsura, în care am dorit noi, nu este vina noastră.

Astfel este situațiunea în care am viețuit și viețuim. Noi suntem un popor sărac, un popor blând, care fără vina noastră am rămas cu secolii înderțul altor popoare mai favorisate de soarte, am rămas numai cu credința în Dumnezeu și cu iubire nemărginită de dulcea noastră limbă.

Noi și astăzi, când scopurile naționale și culturale ale altor popoare din patrie se bucură de nemărginit sprijin material și moral, afară de sarcinile publice comune cu toți cetățenii statutului, din sărăcia noastră trebuie să creăm și prevedem toate instituțiunile noastre culturale și naționale, cum se zice: „dela Vlădică până la opincă“.

Inteligența noastră, care conduce instituțiunile naționale și care aproape singură oferă și mijloacele materiale ale Asociațiunii, între împrejurările date, cu puține excepțiuni, face tot posibilul ca scopurile acestei reuniuni să înainteze.

Statutele modificate în 1897 dau posibilitatea, ca activitatea Asociațiunii, care mai înainte era mărginită numai la teritoriul Transilvaniei, să se estindă asupra întreg teritoriului locuit de Români în patria noastră, ca și cea mai neînsemnată comună cel puțin prin o agentură să vină în necs organic cu comitetul central, dau posibilitatea ca în toate despărțemintele să se înființeze tot felul de instituțiuni și însoțiri folositoare pentru popor. Iar natura ambulanta a adunărilor noastre ne dă posibilitatea, ca inteligența despărțemintului să vină în atingere cu poporul și *prin grain viu să-l lumineze și însuflească pentru scopurile Asociațiunii, indentice cu fericirea lui și a patriei.*

Dar firesce toate acestea reclamă lucru intensiv și timp, până când poporul, și mai vartos poporul românesc, care din firea sa este conservativ și foarte rezervat față de cărturari își va pricepe interesul său și însuș va da mână de ajutoriu inteligenței sale la realizarea scopurilor culturale ale Asociațiunii.

Nu pot trece cu vederea nici curentul mai recent pornit mai vartos în o parte a jurnalisticeii noastre, cu privire la activitatea literară a Asociațiunii.

Este adevărat, că în titlul Asociațiunii se cuprinde și „literatura românească“.

Paragraful 2 al statutelor însă indică modul, în care Reuniunea noastră are să promoveze literatura română, și anume: nu ea are să facă, ci are să încurajeze literatura română, ca un mijloc al culturai poporului: prin inițiere de studii, scrutări, prin editare de publicațiuni literare, științifice și artistice, înființare de biblioteci populare, muzee și alte colecțiuni, acordare de premii și stipendii pentru diferite specialități de știință, arte și industrii, esposițiuni, producțiuni și conferențe publice, înființare, eventual ajutorare de școli și internate, organizare de secțiuni științifice etc.

Ei bine! Toate acestea sunt puse în lucrare.

Amintesc aci numai importanta edițiune a Enciclopediei române, care în anul acesta se va termina. Școala civilă de fete cu internat, bibliotecile populare, publicațiunile editate de Asociațiune pentru biblioteka populară, broșurele ce se dau din partea Asociațiunii și pașii întreprinși pentru înființarea muzeului național (Casa națională), care este aproape de realizare.

Asociațiunea și în astă privință face totul ce cade în competența organelor sale, între marginile bugetului. Dar nu este echitabil să se pretindă ca însuș comitetul central, care nu este corporațiune literară, ci administrativă — și organele lui, să facă literatură română.

Asta este chemarea și datoria literaților, cari nu se pot comanda, ei ei au să se afirme.

Dar, în fine, această parte a problemei originale a Asociațiunii a trecut în domeniul și competența Academiei române, care dispune de fondurile necesare și are în sine însuși savanți din toate părțile locuite de Români; — pentru că limba și literatura unui popor nu este și nu poate fi mărginită la granițele statelor națiunilor politice.

La 1 August 1867, în ședința de inaugurare a „Societății literare române“, care atunci a primit numele „Societate academică română“, iar prin legea din 29 Martie 1879 s'a declarat „Academia română“ — cel mai competent în această materie, membrul academiei Timoteiu Cipariu, în cuvântarea sa de inaugurare a rostit și următoarele cuvinte:

„Până aci limba și naționalitatea ne-a fost încătușată... Pentru eliberarea limbei naționale va îngrijii mai ales chiar această societate literară. Ea va îngrijii ca limba română să scape de jugul despotismului sub care a gemut de secolii. Ea va îngrijii pentru conservarea unității limbei românești în toate provinciile locuite de Români. Ea îi va reda forma curat națională română spre a figura cu toată demnitatea între și lângă soiurile ei de origine latină“.

Cerându-vă scuse, domnilor, pentru-că poate prea mult v'am întreținut cu improspătarea unor reminiscențe istorice, care și înși-vă le cunoașteți, Vă salut, și — în calitate de delegat al comitetului central pentru conducerea acestei întruniri — declar deschisă adunarea generală ordinară a Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

După acest discurs primit cu dese aclamațiuni, d-l George Pop de Băsesci saluta adunarea în numele Sătmărenilor.

Urmează raportul comitetului și alegerea comisiunilor, cărora se predau raportul și alte propuneri.

La o oară a fost banchet iar seara concert.

Luni a. m. s'a ținut a doaua și ultima ședință. Se primesce raportul comitetului și aproabă socoșile și bugetul pe anul viitoriu. Taxe de membri noi s'au încasat 2500 cor. În locurile vacante prin abdicerea d-lor Vasile Hossu și Ioan Crețu se aleg Ioan Negruțiu din Blaj și Iuliu Muntean din Sibiu. Se primesce adicerea primsecretariului Dr. C. Diaconovich și se decide a se escrie concurs pentru ocuparea acestui post.

După ședință a fost prânz comun și seara bal.

Preste tot atât adunarea cât și festivitățile aranjate cu ocazia adunării au succes foarte bine.

Din „Raportul general“ al comitetului Asociațiunii

Asociațiunea a fost înființată, ca să promoveze literatura și cultura poporului român. În cursul celor 42 ani trecuți a săvârșit o serie întreagă de lucrări, prin cari a căutat să ajungă acest scop, stabilit prin statute.

În rândul prim Asociațiunea a creat stipendii. De acestea era mai multă trebuință. Pe acele timpuri Români aveau puține fundațiuni, dar aveau și puțini bărbați cu carte.

Dată fiind de altă parte sărăcia celor mai mulți, ce era mai natural decât să se creeze ajutoare pentru

tineri talentați și cu dor de învățatură? E considerabil numărul stipendiatorilor Asociațiunii, mai ales având în vedere modestele mijloace de care ea a dispus.

Încă în primii ani a pus bază unei mari biblioteci care să cuprindă toate produsele literare, apărute în românește. Biblioteca se compune astăzi din un mare număr de cărți și dispune de o colecțiune de ziare, redactate în Transilvania și Ungaria, cum nu se mai află în altă bibliotecă românească, dincoace și poate nici dincolo de Carpați.

Tot în anii dintâu s'a început publicarea revistei „Transilvania“. Ori-ce s'ar dice despre aceasta revistă, una este mai pre sus de ori-ce îndoială, că ea cuprinde o bogată colecție de documente și articole de interes istoric, eșite în preponderanță din penia nemuritorului George Barițiu, și o serie respectabilă de articole instructive. Nu negăm, ca nu a corespuns tot-deauna așteptărilor publicului. Dar care dintre revistele noastre a putut și poate satisface în toată privința?

Dintre toate lucrările săvârșite de Asociațiune cea mai prețioasă este școala civilă de fete, respective internatul împreună cu aceasta. Internatul Asociațiunii este un puternic propagator al limbei românești în clasa noastră cultă.

Ei a contribuit nespun de mult și va mai contribui, ca limba românească să-și ocupe locul ce-i compete ca limbă de conversație în familiile și la întrunirile noastre. Acest serviciu, ce internatul Asociațiunii aduce limbei și în consecuență culturii românești, nu se poate prețui.

În cursul anilor Asociațiunea a publicat și premiat mai multe scrieri.

În timpul din urmă s'a pus bază unei „Biblioteci populare“. Din aceasta s'au tipărit deja șese broșuri, toate cu cuprins acomodat trebuințelor poporului nostru de la țeară. Ea se va continua și e speranță, că pe încetul se vor tipări scrieri din toate acele domenii, cari pot interesa și privesc pe poporul țeran. Ne gândim mai înainte de toate la această pătură socială; ea formează zidul pe care se razină cele-lalte straturi suprapuse.

Asociațiunea a inițiat publicarea „Enciclopediei române“, care se va termina în 2—3 luni. Valoarea acestei lucrări literare a fost recunoscută de toți criticii imparțiali, nepreocupați, iar utilitatea ei este indiscutabilă.

Comitetul Asociațiunii nu a uitat nici-odată, că Asociațiunea a fost creată și spre scopul, ca să cultive literele și științele, să formeze — am putea zice — un fel de academie provincială. Spre acest scop în două rânduri a cercat să înființeze, în sinul său, secțiuni cu menire specială literară și științifică. Prima încercare n'a reușit; a doaua s'a întemplat numai de curând, și rămâne, ca timpul să arate întru cât anume suntem mai cu noroc.

Asociațiunea a primit sub a sa sprijinire prima expoziție românească, aranjată la Brașov în Iulie 1892. Tot Asociațiunea a luat inițiativa pentru cea mai mare

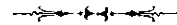
expoziție, ce peste tot au aranjat până acum Români din patria noastră; înțelegem expoziția frumoasă de la 1881.

În anii din urmă s'a pornit o mișcare, ca — pe lângă bibliotecă Asociațiunii — să se întemeieze și un muzeu românesc, care să cuprindă obiecte referitoare la istoria și etnografia noastră. În adevăr, a fost și timpul, ca această idee trup să se facă, deoarece ce tot mai multe monumente și documente, proprii a împodobi un muzeu românesc, trec în mâni străine, iar pe unele coștii vremii le rod, le face să dispară, dacă nu ne grăbim să le adunăm la un loc adăpostit. Spre acest scop și pentru așezarea potrivită a bibliotecii avem neapărată trebuință de un edificiu special, de care va servi proiectata clădire a Casei naționale.

Abstragem de la folosul ce s'a adus culturii românești prin distribuirea a mii și mii de broșuri potrivite, precum și de la unele lucrări mai puțin însemnate. Ne mărginim în fine a constata, că Asociațiunea în tot cursul celor 42 ani trecuți a căutat să adune sub aripile sale tot ce cugetă, simte și vorbește românesc în țările coroanei ungare. Prin aceasta a nisuit tot-odată, ca să impedece a-se depărta în limba și cultura sa Maramureșanul de Bănățan, Ungureanul de Transilvănean și să realizeze o cultură românească unitară.

În spirital acestor lucrări a continuat comitetul d-voastră a promova scopurile Asociațiunii și în anul 1902.

(Va urma)

Internatele din Logoj

Atragem din nou atențiunea părinților asupra internatului pe sama ténérilor cari voesc să cerceteze gimnasiul din Logoj, precum și asupra internatului de fete pe lângă școalele de fete din Logoj.

Concursele publicate le comunicăm în următoarele:

I.

Epitropia funațiunei „**Dr. Liviu Marcu**“ publică concurs cu termen de recurgere până la 2/15 August a. c. pentru conferirea a 8 locuri de întreținere grătuilă în internatul gr. or. român, pe sama elevilor cari cercetează gimnasiul de stat din loc.

Petenții la aceste opt locuri au să dovedească:

1. Că sunt născuți din părinți plugari ort. români afără de Logoj;
2. Că sunt sănătoși, prin atestat medical;
3. Că sunt lipsiți de mijloace;
4. Că au terminat cu rezultat bun anul școlar espirat.

La aceste locuri se dă preferință celor născuți în comitatul Caraș-Severin.

Pe lângă aceste 8 locuri gratuite, epitropia fondațională publică concurs pentru *trei-zeci-și-doauă locuri cu plată în internat* fără privire la starea și locuința părinților pentru elevi gimnasiali și dela școalele normale de stat din loc, *cu tacsă lunară de întreținere de doauă-zeci-și-opt coroane*, solvabilă în patru rate anticipative, ori excepțional lunar înainte. Petiți-

unile pentru obținerea unuia din aceste 32 locuri sunt a se subșterne până la termenul 2/15 August a. c.

La recurse se aciuide:

Atestat de botez;

Testimoniul școlar și

Atestat medical.

Elevilor primiți în internat li-se va da locuință și vipt. Spălarea rufelor rămâne în sarcina părinților, precum și procurarea cărților și hainelor necesare.

Elevii internatului fără deosebire au să aducă:

a. Patru părechi de schimburi;

b. Șese batiste;

c. Șese părechi ciorapi sau obele;

f. O perină cu două fețe albe;

g. O perie de haine și perii pentru păpuși.

Interniștii, cari vor fi primiți gratuit sunt obligați a instrui fără plată pe un internist cu tacsă. Mai departe se comunică, că epitropia spre a introduce toate îmbunătățirile posibile s'a îngrijit ca internatul să fie așezat într-o localitate de nou zidită și cores-punzătoare.

Totodată aducem la cunoștință că cu 1 Septembrie a. c. va fi instituit un prefect stabil, care esclusiv se va ocupa cu elevii din internat.

Elevii din internat vor fi sub controlul și scutul epitropiei, care va îngriji de creșterea lor religioasă, morală și socială, precum și de înaintarea lor în studiile prescrise.

Cei ce nu se vor supune datorințelor prescrise, precum și disciplinei din internat, vor fi lipsiți de locurile aceste în internat. Elevii vor fi instruiți în musica vocală și instrumentală, precum și în cântarea glasurilor și vor fi obligați a cerceta regulat biserica. Interniștii vor avea medic gratuit.

Rugăriile sunt a se adresa presidiului **Dr. George Popoviciu.**

3—3 [38]

Dat din ședința ținută la 8/21 Iulie 1903. Gr.

Epitropia fundațională.

II.

Comuna bisoricească ort. română din Lugoj deschide cu începerca anului școlar în curent **un internat de fete** pe sama elevelor, cari cercetează școala noastră confesională de fete din loc, provăzută cu 6 clase și cu un curs supletoriu.

Excepționalmente se vor primi și eleve, cari frecventează institutul „*Notre Dames*” din loc.

Tacsă lunară de întreținere se stipulează cu *donțeci-și-opt (28) coroane*, solvibilă quartaliter ori lunar înainte.

Condițiunile de primire sunt:

1. Petentele au să dovedească cu atestat de botez, că sunt născute din părinți ort. români;

2. Cu atestat medical recurentele să probeze, că sunt deplin sănătoase;

3. Prin testimoniul școlariu are a se arăta progresul făcut în studii.

Termenul de recurgere espiră la 7/20 August a. c. Pețițiunile de primire se adresează presidiului *Dr. George Popoviciu.*

Elevele internatului au să aducă cu sine.

a) o plapomă cu două îmbrăcăminte;

b) o perină cu două fețe albe și două ciarșafuri (lepedee);

c) trei, ștergere, trei șeverte, două peptene unul des și altul rar;

d) o perie de haine, una pentru dinți și perii pentru păpuși;

e) schimburi, ciorapi și batiste 6 părechi;

f) în fine îmbrăcăminte absolut necesară și cât se poate de simplă.

Cu conducerea internatului va fi încredințată o directoară, care are cunoștințele și experiența trebuincioasă. Programul școlii noastre confesionale se va triține la cerere ori și căruia grătuit.

Internistele primesc pentru tacsă de 28 coroane lunar locuință și vipt. Spălarea rufelor rămâne în sarcina părinților sau se va plăti separat lunar două (2) coroane.

Observăm, că pentru instruirea în musica vocală, în limba francesă și germână, în lucrul de mână și de croiu nu se solvesce nimica, fiind angajate puteri didactice pe sarcina bisericii.

Pentru musica instrumentală se va solvi o tacsă moderată.

Internatul va fi întocmit pentru de a fi spre ajutoriu și folos publicului nostru din părțile bănățene și treptat se vor introduce toate îmbunătățirile posibile.

Comisiunea special.

Varietăți

Daruri marinimoase. În favorul înființândei Mănăstiri din „Valea Godinova” Sântia Sa părintele Ioan Stoica din Ezeriș ni-a mai colectat dela Sântia Sa 10 cor., dela comuna bisoricească 20 cor., iar dela mai mulți credincioși 9 cor. 20 bani, total 39 cor. 20 fileri. Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa. Bocșa-Montană în 26 Iulie 1903. *Macarie Gușcă* monah.

Convocare. „Societatea pentru crearea unui fond de teatru naț. român” își va ținea Adunarea sa generală din acest an în orașul S-Sebeș, în zilele de Vineri și Sâmbătă în 15 (28) și 16 (29) August, 1903. Îvităm la aceasta Adunare generală pe toți membrii fundatori, ordinari și ajutători ai societății, precum și pe toți binevoitorii și sprijinatorii culturii românești. *Programa:* I. Ziua primă. Vineri, în 15 (28) August 1903. 1. Președintele deschide adunarea generală la 10 oare a. m. 2. Alegerea a doi notari, pentru ședințele adunării. 3. Raportul general al comitetului societății asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă. 4. Alegerea unei comisiuni de 5 membri pentru censurarea raportului general al comitetului. 5. Raportul cassierului despre starea cassei și peste tot despre averea societății. 6. Alegerea unei comisiuni de 5 membri, pentru censurarea raportului cassierului. 7. Alegerea unei comisiuni de 5 membri, cari în înțelesul §-lui 5 din statutele societății va înscrie membri fundatori, ordinari și ajutători pentru societate. 8. Planul de acțiune al societății, relativ la lucrările de executat în vederea pregătirii înființării teatrului român elaborat de comitet, conform cu mandatul primit dela adunarea generală din anul trecut. 9. Alegerea unei comisii de 5 membri, cari se studieze planul de activul amintit la pct. 8. 10. Cetirea disertațiunilor cores-punzătoare scopului societății, sau de altă materie literară, ce se vor fi însinuat președintelui înainte de adunare. 11. Președintele ridică ședința. II. Ziua a doua. Sâmbătă, în 16 (29) August 1903. 1. Președintele deschide ședința. 2. Cetirea protocolului ședinței precedente și venficarea lui. 3. Raportul comisiunii pentru câștigarea membrilor noi. 4. Raportul comisiunii însărcinate cu censurarea raportului cassierului și averii societății. 5. Raportul comi-

siunii însărcinate cu censurarea raportului general al comitetului. 6. Raportul comisiei esmise pentru censurarea planului de acțiune elaborat de comitet. 7. Alegerea cassierului societății în locul d-lui N. P. Petrescu, care s'a mutat din Brașov. 8. Alegerea unei comisii de 3 membri pentru verificarea protocolului din ședința II. 10. Președintele închide adunarea. Din ședința comitetului ținută în Sibiu la 1 (14) Iulie 1903. Iosif Vulcan m. p. președinte. Dr. Iosif Blaga m. p. seretariu.

Ănunț. Avisăm pe toți membrii, binevoitorii și sprijinitorii Reuniunii noastre, că adunarea generală conchemată pe 5/19 și 7/20 August, a. c., la ordinul expres al *Inalt Prea Sfințitului nostru Episcop* diecesan, o amânăm pe *Vineri și Sâmbătă în 8/21 și 9/22 August a. c.* Arad, la 13 August n. 1903. *Iosif Moldovan* v. președinte.

Compătimim. Cu bucurie am fost aflat, că la seminariul „Andreas” din Sibiu au cerut primirea la studiile teologice 30 tineri cu 8 clase gimnasiale și maturitate, și 7 tineri cu 8 clase gimnasiale, dară fără maturitate, despre ce am ținut să luăm notiță în foaia noastră. Am scris anume că au intrat „30 cereri dela tineri cu 8 clase gimnasiale și examen de maturitate și 7 cereri dela tineri cu 8 clase, dară fără examen de maturitate”.

Întemplantarea însă a adus cu sine, că la tipografie s'a trecut peste cuvintele „și examen de maturitate și 7 cereri dela tineri cu clase”, care greșală la corectură nu s'a observat, și așa a rămas textul: „30 cereri dela tineri cu 8 clase gimnasiale dară fără examen de maturitate”.

Cine a avut de lucru cu tipografiile și e cu *mințea sănătoasă* scie, că greșeli de felul acestora se întâmplă ușor, și încă de multe ori greșeli foarte supărăcioase.

Ei, bine, în cazul nostru ni-am supărat și noi, și aceasta cu atâta mai vârtos, căci rectificarea se putea face numai la o săptămână.

Dară ce se vezi „Telegraful Român” sub marca „Protestăm!” cu o adevărată erupțiune vulcanică și maliție condamabilă devine personal (acățându-se de redactorul nostru, care nefiind în Caransebeș nici idee n'avea de publicarea varietății cu pricina) face cas mare din lucru, și cu un aer demn de cavalerul Don Quixote dela Mancha se năpustesce asupra noastră și zice: „Protestăm contra acestei **misticării** (auzi acolo!) a celor ce noi am scris privitor la cererile intrale pentru primirea la cursul teologic, vina ea din cine scie ce rea voință, ori din **buimăceala** (Bravo ție, Telegraful!) autorului ei. . . . Protestăm deci contra misticării, mai ales că are aerul ca și cum ar voi să presinte seminariul arhidiecesei noastre ca stând pe nivel așa de inferior, în cât nici un tiner cu examen de maturitate nu-l ține demn spre a dori de a fi primit la cursurile lui”.

Noi din partea noastră pe baza erupțiilor din acest „protest” apărut în „Telegraful Român” trebuie să ne exprimăm *compătımirea* față de autorul protestului, care, așa se pare, nesuferind ferbințelele zilelor de vară și-a perdut ecuilibrul rațiunii.

Dacă însă autorul „protestului” e și autorul notiței „Cine înțelege??”, apărute în Nr. 8 din 19 Ianuarie 1902, apoi constatăm și aceea, că respectivul autor nu suportă nici frigul, și în acest cas e dublu de compătimit.

Un cadavru de o mie de ani. Un țăran din Brammer lângă Vereen (provincia Hannovera) a găsit înainte de asta cu câteva săptămâni cadavru bine conservat al unui bărbat, care după cum spun experții, a stat cel puțin 1000 de ani în pământ mocirlos. Corpul a fost găsit în genunchi cu capul

aplecat înainte, mâna dreaptă o ținea la ceafă, iar pe cea stângă la gât. În jurul gâtului și a unui braț nisce gujbe de nuiele de stejar și mesteacăn răsucite, piciorul stâng era așezat peste cel drept, par'că și picioarele ar fi fost legate la olaltă. Capul, pe care se vede un păr blond foarte bine conservat e spart. Se vede că omul a murit de moarte forțată. Cadavru a fost trimis muzeului etnologic din Berlin.

Bibliografie

Anuarul (Raportul) VI. al școalelor capitale ortodoxe orientale române de băieți și fetețe din *Lugoj* pe anul 1902/1903, elaborat de *George Joandrea*, învățătoriu în *Lugoj*, cuprinde un tractat pedagogic intitulat: „*Familia și școala*”, de învățătoriu *George Joandrea* o poezie „În memoria profesorului Dr. Daniil P. Barcianu”, cu o scurtă dare de samă despre activitatea acestui valoros bărbat, compuse de G. Joandrea, ordinea examenelor, inspectia școlară, corpul învățătoresc, conspect despre manualele folosite în anul școlariu 1902/3, din cronica anului școlariu, clasificatiunea elevilor și elevelor, explicarea notelor de clasificatie, date statistice și înscuțare pentru anul școlar viitoriu.

La școala aceasta a funcționat un director, patru învățători, trei învățătoare și o instructoră în lucrul de mână, croiu și cusut. Elevi au fost 164, eleve 157, cu totul 321. Născuți în *Lugoj* 270, în alte comune 51; români 314, de altă limbă 7; gr. orientali 315, de altă religie 6; eminenți 77. buni 97, suficienți 66, nesuficienți 46, neclasificați 35, de toți 321. Amintim cu plăcere, că lângă școalele acestea să va deschide în toamnă un *internat de fete*, unde se vor adăposti elevele din provincia, cari cărcetează școala aceasta pe lângă condiții foarte avantajoase.

Învățământul pentru nobilitarea sentimentelor, studiu pedagogic după Dr. W. Rein, A. Pickel și E. Scheller, de *George Joandrea*, învățătoriu în *Lugoj*. Editura autorului. Prețul 30 fil. Comandele se pot face la librăriile Coloman Nemes, A. Auspitz și la autor în *Lugoj*.

Generația Nouă. Litere, științe, arte, industrie, agricultură, comerț. *Sumariul:* Portretul Regelui și Reginei Sârbiei. 1. Românii înbrățișați meseriile și negoțul. Dem. Mândricel. 2. Imn Iubirei. I. Costin. 3. Cronica financiară și economică. D. Stan. 4. Cronica Medicală, Lupta cu Microbii. Dr. N. Polinger, Iași. 5. Tot Erai! Radu D. Rossetti. 6. Situația agricolă și țirgul cerealelor. Pr. 7. Notițe Critice. Caragiale. 8. Sonet. M. Eminescu. 9. Degenerarea fizică a omului în calitate, de membrul al Societății V. Andreescu. 10. Datoria unui luptător. Cor. Botcz. 11. Poeme în Proză. Ivan Turghieneff. 12. Despre arături adânci. N. G. Marinescu. 13. Hotărîrea (nuvelă). etc.

Anuarul XXXIX al Gimnasiului mare public român de religie gr. or. din Brașov, al școalei reale și al școalelor centrale primare pe al 53-lea an școlariu 1902/1903. Publicat de *Virgil Onișiu*, director. Brașov, Tipografia Ciureu & Comp., Iunie

1903. Cuprinsul; I. *Partea științifică-literară*. I. Discursuri ocazionale de V. Onițiu. II. Noțiuni generale din istoria literaturii române de N. Sulică. III. Pro memoria: 1. Ion Popoa. — Necrolog. 2. Nicolae Puican — Necrolog. II. *Date școlare*.

Licitațiune minuendă

În urmarea încuviințării Venerabilului Consistoriu diecesan ddtto 26. Iunie a. c. Nr. 2342 B. se escrie licitațiune minuendă pentru repararea s. biserici din **Gavoșdia**, protopresbiteratul Lugoșului cu prețul de esclămaré 1254 cor 95 bani.

Licitațiunea se va ținea în 10/23 August a. c. la orele 11 a. m. în localitatea școlii confesionale din loc.

Reflectanții vor avea să depună înainte de licitațiune vadiul de 10% în bani gata sau hârtii de valoare.

Specificatițiunea de spese și măsuri se poate vedea la oficiul parohial din loc.

Gavoșdia în 17 Iulie 1903. 2—3 [40]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu* protopresbiter.

Concurse

Pe baza ord. Ven. Consistoriu diecesan ddtto 1 Iulie 1903 Nr. 2387 Sc. ex 1903 pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesionă gr. or. rom. din comuna **Hitiși**, protopresbiteratul Buziaș, se escrie concurs cu termin de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaiă Diecesană“.

Dotatițiunea acestui post este:

1. În bani gata 200 cor.
2. 11'38 $\frac{1}{2}$ Hl. grâu curat în preț de 133 cor. 20 fil.
3. 11'38 $\frac{1}{2}$ Hl. cucuruz în boambe 72 cor. 88 fil.
4. 5 jugere 482 □ pământ arătoriu cu un venit de 157 cor. 50 fil.
5. 10 mtr lemne aduse acas 41 cor.
6. Pentru participare la conferință 16 cor.
7. Pentru scripturistică 10. cor.
8. Dela înmormētări unde va fi poftit 40 fil.
9. Cortel liber cu 2 chillii, grădină în și extravilană.

Concurenții să-și înainteze recursele adresate comitetului parohial din Hitiși — Prea On. Ofic. Protopresbiteral gr. or. rom. în Buziaș.

Tot odată sunt poftiți a-se presenta în vre-o Duminecă s'au sērbătore nu însă în ziua de alegere în sfta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Alesul învățătoriu va avea să poarte scripturistica la cult și sfta biserică precum și a conduce corul înființând.

Hitiși, din ședința comit. parohial ținută la 8 Iulie 1903. 3—3 (37)

Comitetul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistoriu diecesan ddtto 22 Februarie 1903 Nr. 448 Sc. precum și pe baza hotăriri sinodului parohial estraordinar ținut la 22

Iunii (5 Iuliu) a. c. se escrie concurs pentru postul de învățător la școala confesionă gr. or. rom. de nou înființată din **Recița-Montană** cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Salar învățătoresc 800 cor.
2. Relut pentru cortel 240 cor.
3. Relut pentru lemne învățătorului 100 cor.
4. Relut pentru lemnele școlii 72 cor.
5. Pentru scripturistică 10 cor.
6. Pentru adunarea generală a Reuniunii învățătorilor și pentru conferințele învățătoresci câte 15 cor. la olaltă 30 cor.
7. Pentru purtarea agendelor comitetului și sinodului parohial precum și pentru purtarea socoților bisericesci 40 cor.

Alesul învățătoriu este datoriu, pe lângă instrucțiunea prescrișă de lege a purta cantoratul în și afară de biserică și a instrua întreaga tinerime școlară rom. gr. or. în cântările bisericesci.

Pentru servicii învățătoresci prestate înainte de ocuparea acestui post, comuna nu acordă nici un beneficiu.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și substerne suplicele de concurs adresate Comitetului parohial P. On. Oficiu protopresbiteral în Bogșa-Montană (Német-Bogsán) și a se presenta în vre-o Duminecă ori sērbătore în s. biserică.

Recița-Mont din ședința comitetului parohial ținută la 7 Iuliu 1903. st. n. 3—3 [39]

În conțelegere cu mine: *Macsim Popoviciu* protopresb.

Pentru întregirea definitivă a postului de învățătoriu la școala conf. gr. or. română din comuna **Teme-resci** se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu în bani gata 600 cor.
2. Pentru adunarea generală a reuniunii învățătoresci 20 cor
3. Pentru scripturistică 10 cor.
4. Pentru lemnele trebuincioase persoanei alesului sau 20 metri lemne în natură 80 cor.
5. Încălzirea salei de învățământ sau 10 metri lemne în natură aduse la școala 40 cor.
6. Pentru servitoriul școlii 20 cor.
7. Locuința liberă în edificiul școlii dimpreună cu folosirea grădinii intravilane în mărime de 400 m□.
8. Folosirea extravilanului de 1200 m□.

Alesul învățătoriu este îndatorat a purta cantoratul în sânta biserică și afară de biserică, având dela înmormētări 40 fil., cu litugie 1 cor.

Pentru servițiile prestate înainte de ocuparea acestui post comuna nu acordă alesului nici un altfel de emolument, decât cele indicate aici.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiile ajustate conform normelor din vigoare în terminul deschis la Oficiul protopresbiteral al Făgetului.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții să se presinte în vre-o Duminecă ori sērbătore în sânta biserică, dar nici decum în ziua de alegere.

Vor fi preferiți cei cu cunoștințe musicale.

Temeresci la 13 Aprilie 1903. 1—3 [45]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: *Sebastian Olariu* protopresbiter tractual.

cerninte, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântarea bisericească.

Dat din ședința comitetului parohial ținută la 17 Martie 1903. 1—3 [44]

Comitetul parohial,

În conțelegere cu mine: *Ioan Peța* protopresbiter.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistoriu diecesan ddtto 22 Februarie 1903 Nr. 283 Sc. se escrie concurs pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. rom. clasa I din **Bocșa-română** protopresbiteratul Bocșa-montană cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Salariu învățătoresc 600 cor.
2. Relut de lemne pentru învățătoriu 60 cor iar pentru încălzirea școalei 30 cor la olaltă 90 cor.
3. Pentru curățirea școalei 80 cor.
4. Pentru scripturistică 24 cor.
5. Pentru conferințele învățătoresci și adunările generale învățătoresci 24 cor.
6. Dela înmormântări unde va fi poftit 1 cor.
7. Cortel liber în edificiul școalei constătoriu din 3 chilii cuină, celar, pivniță, grajd.

Folosirea grădinei intravilane și $\frac{1}{2}$ jug. grădină estravilană.

Pentru servicii prestate înainte de ocuparea definitivă a acestui post comuna bisericească nu acordă nici un emolument.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și substerne suplicele de concurs adresate Comitetului parohial Prea On. oficiu protopresbiteral din Bocșa-montană și a se presenta în vre-o Duminecă sau serbătoare în s. biserică, dar nici de cum în ziua de alegere.

2—3 [41]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine **Macsim Popoviciu**

protopresbiter.

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistoriu diecesan ddtto 13 Februarie 1903 Nr 70 B. ex 1903 se escrie concurs pentru ocuparea postului de preot în parohia de clasa III din comuna **Unip**, protopresbiteratul Buziașului, cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele:

1. O sesiune parohială constătătoare din 33 jugere pământ arătoriu clasa I.
2. Stola usuată.
3. Casa parohială spre locuință cu doană chilii și plațul intravilan.

Alesul preot este obligat a da din toate beneficiile jumătate protesei văduve până la 31 Decembre 1903

Doritorii de a ocupa această parohie sunt avisați, ca recursurile lor instruate conform dispușeiunilor din vigoare, adresate comitetului parohial, să le subștearnă Oficiului protopresbiteral din Buziaș până la terminul indicat, precum și a se presenta în biserică în vre-o Duminecă sau serbătoare, însă nu în ziua de alegere, cu incuviințarea prealabilă a protopresbiterului con-

Pe baza decisului Ven. Consistoriu diecesan ddtto 12 Noembre 1901 Nr. 4216 B. se escrie a doaua oară concurs pentru întregirea parohiei de cl. I din **Lighed**, protopresbiteratul Ciacovei, cu termin de recurgere de 30 de zile dela prima publicare.

Dotatiunea constă:

1. Din o sesiune parohială 36 jugere 905□st., după care au a se purta sarcinile publice.
2. Birul parohial usuat.
3. Stola usuată.
4. Întregirea dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post să-și subștearnă pețițiunile instruate conform Statutului organic și regulametului pentru parohii, — adresate comitetului parohial — Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral gr. or. român în Ciacova.

Întrucât competenți de cl. I nu vor concura, se admit și concurenți de cl. II, în care cas comuna bisericească nu dă birul parohial.

În fine recurenții sunt poftiți a se presenta în vre-o Duminecă sau serbătoare în sânta biserică.

Lighed din ședința comitetului parohial ținută la 16 Iulie st. v. 1903. 1—3 (43)

Dănilă Cereguțiu m. p. **Petru Arnăut m. p.**

preș. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Pentru îndeplinirea postului diaconal vacant din **Lugoj**, se escrie concurs cu termin de 30 zile socotit dela prima publicare în foaia oficioasă a diecesei.

Emolumentele sunt:

- a) Venitul sesiunii diaconale.
- b) Pentru agendele de notariu la sinod și comitet 300 cor.
- c) Remunerația din casa bisericii pentru ținerea a 15 cuvântări bisericesci, la an 300 coroane.
- d) Remunerație din casa cultului pentru catichișațiune la școala capitală din loc, 10 oare la septemână, 400 coroane.
- e) Venitul stolar usuat.

Recurenții au să dovedească cvalificațiunea minimală prescrisă pentru candidații la parohii de clasa primă. Recursurile instruate cu toate documentele necesare sunt a se subșterne Oficiului protopresbiteral gr. or. român din Lugoj până la terminul fixat. Recurenții sunt îndatorați a se presenta în vre-o Duminecă spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Dat din ședința comitetului parohial gr. or. român din Lugoj, ținută la 27 Faur 1903. 1—3 [42]

Dr. George Popoviciu

Francisc Hoban

președinte.

notariu.

În conțelegere ca oficiul protopresbiteral.